

Janisz Tadeusz ppor. rez. lat 35, teletechnik, kawaler.

Zostałem aresztowany 17.I.1940 r. wraz z moją siostrą cioteczną Rebaczówna Zofja w czasie usiłowania przejścia granicy węgierskiej w rejonie Porohow, przez strażników granicznych Z.S.RR. i przewieziony do więzienia w Nadwornej. Tam trzymano mnie 4 tygodnie, badając mnie co pewien czas. Zarzucono szpiegostwo i nielegalne przejście granicy. Przy badaniach używano tylko pogrozek. Rzeczy które miałem przy sobie jak lornetkę wojskową oraz osobiste zabrano nie dając mimo zadan żadnych pokwitowań.

Z Nadwornej wywieziono mnie do więzienia w Stanisławowie a stąd w lipcu 1940 r. do więzienia w Umaniu.

We wrześniu 1940 r. odczytano mi wyrok zaoczny 5 lata pracy w obozach dalekich. Siostra moja została skazana też wyrokiem zaocznym na 5 lata pracy w obozach pracy na Ukrainie Sowieckiej.

Wywieziono mnie do republiki Comi w rejonie Ozibiu do wydobywania nafty. Tam pracowałem jako pomocnik wiertacza w otoczeniu tylko zesłanych obywateli Rosyjskich. Warunki życia w porównaniu z pracami w lesie, drogach i t.p. możliwe do wytrzymania.

Po wybuchu wojny Sowiecko-Niemieckiej warunki bardzo ciężkie, wszyscy Polacy zostali użyci pod bardzo silną strażą do robot najcięższych, przyczem wyżywienie z dnia na dzień się pogarszało. korespondencji z domem żadnej nie prowadziłem.

Zwolniono mnie we wrześniu 1941 r.

Pomimo zadan Polaków o wysłanie ich do Armii Polskiej, władze Sowieckie kategorycznie odmówiły, przeznaczając ich do miejsc pracy na wolności.

Dnia 21 marca 1942 r. dzięki delegaturze poselstwa polskiego w Siwftikarze zostałem wysłany do Armii Polskiej w Kugowej, dokąd przybyłem 15 lutego 1942 roku. -

M.p., dnia 8 marca 1943 roku.

Janisz 5348